

Almedalen är mycket mer än bara politik, det är en guldgruva av gratis evenemang för såna som vill lära sig mer.

Jag var på Gotland och Almedalen under den så kallade "politikerveckan" för första gången i somras och det var inte alls en massa finkladda politiker som jag hade trott, utan det var mer politiskt på ett sätt som passade mig perfekt; diskussioner mellan människor som representerar olika organisationer. Det fanns 3794 olika evenemang att välja mellan under de här sju dagarna och jag riktade självklart in mig på de ämnen som intresserade mig mest för de seminarium som rörde barn och ungdomar i svåra livssituationer. Nu har jag tänkt ge er ett litet smakprov av det jag upplevde och lärde mig för att visa att Almedalsveckan är så mycket MER än det som visas i TV och tidningar.

Jag är säker på att ni som är insatt i familjehemsvården vet att det är väldigt destruktivt för barn att växa upp med föräldrar som är missbrukare, och i Sverige är så många som vart 5:de barn som växer upp i familjer som har en riskabel alkoholkonsumtion? Jag var på seminariet "**Ungas rätt till en uppväxt utan alkohol och droger**" med bland annat Gudrun Schyman som representerade sig själv när hon var alkoholiserad mamma och Oliva Trygg som är grundare av organisationen Trygga Barnen och är uppväxt med en alkoholiserad pappa. Det var på den här seminariet som jag insåg hur skadligt det är redan för de väldigt små barnen eftersom det viktiga samspelet som bygger upp anknytningen påverkas negativt av en full förälder som inte kan läsa av barnets signaler, och sätter sitt eget behov före barnets.

Visste ni att barn upplever att deras föräldrar blir annorlunda redan efter ETT glas vin? Oliva Trygg berättade att när hon var barn så kunde hon inte alls koppla i hop pappans förändrade beteende med vin, för i deras hus hörde det till vanligheten att pappan hade fyllda vinglas framme och hennes pappa var en sån som inte pratar sluddrade, luktade eller vinglade utan den kroppsliga förändringen smög sig på men Oliva märkte att han inte var sig själv. När barn märker att föräldern är förändrad och inte förstår vad som är fel så tar barnet på sig skulden. Människor påverkas olika av att dricka alkohol, på vissa märks det direkt medan det knappt märks på andra - i alla fall inte för dem själva eller andra vuxna, men barn märker sådana förändringar mycket fortare och. Föräldrar och andra vuxna kan ta ett aktivt val; Ska vi dricka alkohol när barnen är med eller inte?

Gudrun Schyman var ett barn till en alkoholist och blev själv alkoholist, hon berättade om alla skuldkänslor som hon hade som barn och tankar runt "Om jag gör så här eller så här, så kommer nog pappa inte att dricka" och med sig in i vuxenlivet så tog hon en låg självkänsla eftersom vad hon än gjorde så räckte det inte till. Hon sa att hon insåg problematiken med att vara alkoholist först när hon själv var förälder och alkoholist; Barn tar på sig skulden när föräldrarna dricker och tror att mamma inte älskar henne, men när Gudrun var alkoholist så fanns ju hennes kärlek till barnen där hela tiden och hon insåg att hennes pappa också älskat henne, hon menade att det hade betytt mycket om hon som barn fått veta att pappans drickande inte handlat om att han inte brytt sig om och älskat henne. Det är lika viktigt att ge barnen stöd när föräldrarna får hjälp med sin alkoholism, de här barnen är framtidens föräldrar.

Alkohol omsätter ungefär 8 miljarder kronor per år och på samma gång så saknas det resurser att nå ut till alla organisationer som arbetar med stöd till anhöriga, och med anhöriga så menar jag verkligen barnen. På seminariet gav det förslaget att 1% av alkoholskatten skulle gå till att göra insatser så att fler anhöriga får hjälp och att vi behöver lyfta fram barnets perspektiv i alkoholpolitiken.

På seminariet "**Brott mot barn på internet, om sexuella övergrepp online och dess konsekvenser offline**" som arrangerades av Rädda Barnen så deltog bland annat Carin Götblad som är länspolismästare var en av de fem seminariedeltagarna. Det är ett växande problem att barn utsätts för sexuella övergrepp via internet, det kan vara att en vuxen lurar till sig barnets förtroende och växer vidare till att barnet skickar nakenbilder eller filmer där de tvingas utföra sexuella handlingar till förövaren. Det här kan låta konstigt för oss som inte är insatta, men det händer oftare än vad vi tror och det är alla slags barn som blir utsatta, inte bara de mest utsatta. Vi

fick se en film där en helt "vanlig" 14-årig tjej berättade om hur en man skrivit till henne att han skulle slå in hennes tänder med en kofot om hon inte skickade nakenfoton, den här mannen hade också visat tydligt att han visste var hon bodde, hade uppgifter om familjemedlemmar. De här brotten mot barnen som sker genom internet gör att bilder och filmer finns kvar, övergreppet mot barnen pågår om och om igen genom att det är många som ser. Carin Götblad önskar att vi talar om händelserna som de verkligen är; Det är en våldtäkt och för att den begås via nätet ska inte göra den "mindre värde" i rättssalen än fysiska våldtäkter. Som det är nu så blir det i bästa fall ett bötesstraff för förövaren och det här är pedofiler som tragiskt nog dessutom är ett så kallat Upprepningsbrott; Samma vecka som förövaren blivit dömd eller kommer ut från fängelset, så sätter de sig framför datorn och surfar efter nya barn att utsätta. Tyvärr så tar det enorma resurser för polisen att utreda de sexuella övergreppen som sker mot barn via internet, när ett utsatt barn upptäcks så tillkommer ofta över hundra barn som blivit utsatt på liknade sätt av förövaren.

Carin Götblad sa att "Tystnaden, okunskapen och organisationen är förövarens bästa vän." Myndigheterna behöver förstå att Internet inte har geografiska gränser utan det behövs ett större samarbete över landgränser och få större resurser. Hon sa att föräldrar behöver bli mer medvetna om att pedofiler finns överallt, de finns där barn finns och med hjälp av internet har de tillgång till barn överallt. Carin sa också att en dömd förövare sagt till henne: "Ni vuxna måste lära era barn att det är deras kropp och att kroppen har gränser."

Jag såg dokumentären på Almedalen "**MonaLisa Story - en film om kamp, kärlek och heroin**" som jag rekommenderar jag alla som arbetar inom familjehemsvården att se och finns tillgänglig på SVTplay tills den 11 oktober och finns även tillgänglig på DVD. Filmen följer MonaLisa under 8 år, hon föddes med amfetamin i kroppen eftersom hennes mamma var missbrukare och blev tidigt placerad i fosterhem. I filmen fick vi träffa hennes fostermamma och jag upplevde henne som väldigt kärleksfull och omtänksam. MonaLisas biologiska bror Lars blev också placerad i samma fosterhem och hon beskriver deras uppväxt som harmonisk, barnen ville knappt ha kontakt med den biologiska mamman och hela deras identitet var i fosterhemmet. Både Lars och MonaLisa började knarka och jag blev mycket berörd av att de haft en bra uppväxt, men ändå gick det fel... MonaLisa var ett omhändertaget barn till en missbrukande mamma och hon blev själv en mamma som missbrukade heroin och hennes barn blev placerade i familjehem.

Det fina med filmen om MonaLisa är att vi får se hela människan MonaLisa och inte bara "karkaren" MonaLisa.

Eva-Lena Edholm

Fd. familjehemsmamma och numera föreläsare.